

σαλαμούρα

σαλαμούρα, η, ουσ. [<βενετ. *salamora*], η άρμη για τη συντήρηση διάφορων τροφίμων (ψαριών, ελιών ή ζαρζαβατικών) και, κατ' επέκταση, κάθε φαγητό που είναι πολύ αρμυρό: «δεν τρωγόταν το φαγητό, γιατί το 'χε κάνει σαλαμούρα».

- *βάλ' το στη σαλαμούρα!* ειρωνική απάντηση ή απάντηση αδιαφορίας στην ερώτηση κάποιου τι να κάνει κάποιο πράγμα που του δώσαμε, από τη στιγμή που του είναι άχρηστο, ή από τη στιγμή που του το δώσαμε σε χρόνο που πια δεν το χρειάζεται: «όταν το χρειάζομαι, δε μου το 'δινες, τι να το κάνω τώρα; -Βάλ' το στη σαλαμούρα!». Συνών. *βάλ' το εκεί που ξέρεις! / βάλ' το κλύσμα! / βάλ' το στον κώλο σου! / βάλ' το στον πάγο! / κάν' το κλύσμα(!)*.

- *τον βάζω στη σαλαμούρα*, *τον βάζω στο περιθώριο*, *τον αποξενώνω* από ένα χώρο, από έναν κύκλο: «τον ανάγκασαν να δηλώσει παραίτηση, γιατί αργά και συστηματικά τον έβαλαν στη σαλαμούρα και δεν έπαιζε κανέναν ρόλο πια μέσα στην επιχείρηση». Αναφορά στον τρόπο διατήρησης τροφίμων που τα τοποθετούμε στην άρμη για να τα καταναλώσουμε μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα.

- *τον (τη, το) βάζω στη σαλαμούρα* (*ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί*), *απέχω* από την ερωτική πράξη, ιδίως όταν πρόκειται για άσχημη γυναίκα: «μωρέ, δεν τον βάζω καλύτερα στη σαλαμούρα, που θα πάω μ' αυτό το σκιάχτρο!».

- *τον έχω στη σαλαμούρα*, *τον έχω σε κατάσταση αναμονής*: «θα περάσουμε να πάρουμε τον τάδε όμως δε θα καθυστερήσουμε, γιατί τον έχω στη σαλαμούρα». Από το ότι τις τροφές που έχουμε στη σαλαμούρα, τις παίρνουμε ανά πάσα στιγμή.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας